

квеногъ како кирилскогъ, тако и глаголитскогъ езика; 2.) изъ богати новооткривени књижевни отломака стариѣгъ времена, као н. пр. Кральнодворскогъ рукописа, Игорovy похода, полячки Псалтира, рукописа у Рагузи и. т. д. 3.) изъ саданѣгъ рускогъ, 4.) србскогъ 2.) полячкогъ, 6.) ученогъ ческогъ езика и књижества, 7.) изъ народньи песама, народньи приповедака, пословица и загонетки простого народа, изъ Идіотике и провинциализма различни земаля и предѣла, нарѣчия и поднарѣчия. Стихотворци можеду особито много на овомъ путу Узаймности учинити, и найлакше нове одъ друге браће узаймлѣне речи и окретности у своя нарѣчия уводити и пресађивати, ерѣ намъ Поезія у златнимъ облогу (Einfassung) и благовонимъ мирисомъ такове добродошлима и домаћима чини, и нѣ не строго разчленавајућемъ несносећемъ разуму, него люблѣћемъ срцу и свеобузимајућой фантазіи предлагае. Чудити се морамо како се езикъ и понятие у томъ призренію у новіой ческой књижевности черезъ Юнгмана, Ханка, Пресла, Марека и. др. обогатило. Само нетреба противъ подобни присвоиваня одма као Негедли и Палковићъ вику да подигнемо, ерѣ една изъ унутариѣгъ народногъ живота нехотице узета и появлѣна речъ, свагда е боля, народния и привлачителния, слѣдователно и дае се лакше присвоити, него една съ намеромъ скована, у другимъ нарѣчияма